

den, som Aktieselskabet har indstillet, og som ogsaa et Flertal i Havneraadet har tiltraadt og anbefalet. For min Part er jeg paa det rene med, at hvad angaar alle fremtidige Udviklinger, er dette i Virkeligheden ogsaa den eneste mulige Vej; thi de to andre Veje, som der kunde være Tale om, stille Aktieselskabet saa ugunstigt, at derved vilde hindres enhver fremtidig Udvikling af Frihavnen. Dette vil meget let indses. Hvis man f. Eks. vilde paatænke Opførelsen af en Bygning derude, af hvilken man kunde paaregne et Udbytte af, lad os sige 6 pCt. om Aaret, hvilket jo vilde være et meget smukt Udbytte, som bekendt have vi ikke nogen saadan Rente hverken af vore Særbaner eller af vore Statshavne — saa vilde et saadant Anlæg være unu ligt under Forudsætning af, at Laanet skulde forrentes af Aktieselskabet alene. Thi da Udbyttet, de 6 pCt., deles lige mellem Havnen og Selskabet, saa vilde der altsaa kun tilfalde Selskabet Halvdelen, altsaa 3 pCt., medens Selskabet havde en Udgift af 4 pCt. til Kapitalens Forrentning. Altsaa dette vilde rent ud bringe Selskabet Tab. Det er først, naar man kom op til et Udbytte af 8 pCt., at Selskabet vilde være skadesløst, og kun naar man kom ud derover, vilde der blive noget tilovers. Det er altsaa klart, at en saadan Ordning vilde være ens tydig med at slaa en Bom for al fremtidig Udvikling. Og omtrent det samme vilde gælde, hvis man krævede, at Pengene skulde tilvejebringes igennem en Udvidelse af Aktiekapitalen. I Virkeligheden ere de Foranstaltninger, som træffes derude, i begge Partiaaberes, baade Havnevesenets og Aktieselskabets Interesse, og det er derfor ogsaa naturligt, at Pengemidlerne tilvejebringes og forrentes for fælles Regning.

Idet jeg saaledes haaber i Hovedtrækene at have klargjort, hvad det her drejer sig om — det er i og for sig let overflueligt og meget simpelt — skal jeg tilføje, at der er endnu en Ting, man kunde spørge om, og at dette maaske endog vil ligge de fleste nærmest. Dette Spørgsmaal er: Kunne vi ikke ved denne samme Beslighed saa at vide, hvad Udbyttet der er til, at Frihavnen overhovedet vil kunne forrente disse mange Penge? Hvorledes ere Udbytteerne for Driftsudbyttet? Seg maa dertil sige, at dette er et Spørgsmaal, som er meget naturligt, men som det er lettere at gøre end at besvare. Frihavnen har nu været aabnet i noget over et Aarstid; men den Gang, den aabnedes, var den paa ingen Maade færdig med sine Bygninger, sine Indretninger, sit hele Trafikarrangement; man kan egentlig ikke sige, at alt var i fuld-

stændig Orden før langt hen i Foraaret i Fjor; Frihavnen har altsaa faktisk knapt været i regelmæssig Drift i et Aarstid. Det er en Selsfølge, at den første Tid altid er den vanskeligste, den, hvor Benyttelsen endnu er lille og Udgifterne forholdsvis store; for saa vidt Trafikkens Omfang ikke har svaret til højt stemte Forventninger, har det uundgaaeligt maattet medføre nogen Skuffelse. Det gaar jo i Reglen saaledes, at der er dem, som ved et slikt Foretagende venter sig straks at se Guldet komme strømmende; fornuftigvis maa man være belavet paa, at dette ikke vil slaa til. Heller ikke maa det glemmes, at dette som ethvert nyt stort Foretagende ogsaa har haft med adskillig Modstand at kæmpe; det mærkeligste er, at selv en Del af Kjøbenhavns Handelsstand, som dog nærmest skulde drage Fordel af Frihavnen, har stillet sig uvillig, ja endog fjendtlig over for den. Men trods alt dette er Trafikken dog gaaet jævnt fremad, og hvis dette kun vil vedblive omtrent efter samme Maalestof som hidtil, er jeg ikke bange for at udtale, at jeg tror, den Tid vil komme, da der af de anvendte Penge vil kunne paaregnes et nogenlunde tilfredsstillende Udbytte. Men jeg maa tillige fremhæve, at man jo ikke maa glemme de indirekte Fordele, som et slikt Anlæg medfører. Seg er overbevist om, at der ikke vil gaa mange Aar, før man fra alle Sider, ogsaa fra Modstandernes, vil erkende, at den Udvidelse af Kjøbenhavns Havn, som her har fundet Sted, har været en Nødvendighed, og at det uden den vilde være ganske unu ligt paa behørig Maade at besørge den jævnt voksende aarlige Trafik, endfinge en større ny Trafik, naar der maatte blive Tale om en saadan. De indirekte Fordele — jeg gentager det —, som dels Kjøbenhavns egen Handel og Omsætningsliv, dels ogsaa hele det Opland, som Hovedstaden betjener, have ud af dette Havneanlæg, maa man ikke glemme at tage i Betragtning, naar Nyttens af dette store Foretagende skal opgøres.

**S. Hage:** Det kan selvfølgelig ikke falde mig ind at ville selv om jeg kunde lægge Hindringer i Vejen for, at Frihavnen udvikler sig saa meget som muligt. Der er anvendt saa store Kapitaler paa denne Havn, at enhver fra et nationalt Standpunkt maa være interesseret i, at det gaar Havnen saa godt, som det kan. Smidlertid kan det jo ikke skjules, at Frihavnsens Interesser paa mange Punkter have kollideret med den gamle Havns; det er i alt Fald en ikke ualmindelig Tro, at Frihavnen paa mange Maader bliver begunstiget til Skade for den gamle